

2014 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (*Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Società Italiana Commercio e Servizi srl, likviduojama bendrovė, (SICES) ir kt./Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia*

(Byla C-155/13) ⁽¹⁾

(Žemės ūkis — Reglamentas (EB) Nr. 341/2007 — 6 straipsnio 4 dalis — Tarifinės kvotos — Kinijos kilmės česnakai — Importo licencijos — Neleistinumas perleisti teises, kylančias iš tam tikrų importo licencijų — Apėjimas — Piktnaudžiavimas teise)

(2014/C 135/17)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Società Italiana Commercio e Servizi srl, likviduojama bendrovė, (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusìa srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Atsakovė: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – *Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia* – 2007 m. kovo 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 341/2007, kuriuo leidžiama naudoti iš trečiųjų šalių importuojamų česnakų ir tam tikrų kitų žemės ūkio produktų tarifinę kvotą, nustatančio jos administravimo tvarką ir įvedančio importo licencijų bei kilmės sertifikatų sistemą (OL L 90, p. 12), 6 straipsnio išaiškinimas – Neleistinumas perleisti A licencijomis suteikiamas teises – Bendrovės, importo licencijų turėtojos, prieš importavimą įsigijusios kiniškų česnakų iš tokios licencijos neturinčios bendrovės ir pardavusios šiuos česnakus tai pačiai bendrovei po to, kai buvo sumokėti maito mokesčiai.

Rezoliucinė dalis

2007 m. kovo 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 341/2007, kuriuo leidžiama naudoti iš trečiųjų šalių importuojamų česnakų ir tam tikrų kitų žemės ūkio produktų tarifinę kvotą, nustatančio jos administravimo tvarką ir įvedančio importo licencijų bei kilmės sertifikatų sistemą, 6 straipsnio 4 dalis aiškintina taip, kad ja iš esmės nedraudžiami sandoriai, kuriais importuotojas, mažesnio importo maito licencijų turėtojas už Europos Sąjungos ribų iš konkretaus ūkio subjekto įsigyja prekę, nors pats yra tradicinis importuotojas, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 4 straipsnio 2 dalį, tačiau yra išnaudojęs savo turėtas mažesnio importo maito licencijas, o vėliau, ją importavęs į Sąjungą, vėl parduoda ją tam subjektui. Tačiau tokie sandoriai gali reikšti piktnaudžiavimą teise, jeigu jie buvo sudaryti dirbtinai, siekiant pagrindinio tikslo – pasinaudoti lengvatiniu maito tarifu. Norėdamas patikrinti, ar yra piktnaudžiavimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi atsižvelgti į visus konkretaus atvejo faktus ir aplinkybes, įskaitant komercinius sandorius prieš nagrinėjamą importą ir po jo.

⁽¹⁾ OL C 178, 2013 6 22.